Nr.1A33007617
ECLI:LV:RIRT:2017:0925.1A33007617.1.S

S P R I E D U M S

Rīgā, 2017.gada 22.septembrī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Ādamsone-Struža, rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA "/nosaukums A/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī Sūdzības iesniedzēja), sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk-Iestāde) 2017.gada 27.februāra lēmumu Nr.230 (turpmāk-Lēmums).

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas rajona tiesā 2017.gada 31.martā saņemta SIA "/nosaukums A/" sūdzība par Iestādes Lēmuma atcelšanu. Ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā lieta (lietas 45.lapa).

[2] 2016.gada 13.decembrī VP GKPP Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja inspektors Sūdzības iesniedzējai sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC183204 (turpmāk - Protokols) par to, ka 2016.gada 13.decembrī, plkst.2.50, /pers. A/ veica pārvadājumu ar transportlīdzekli /TL marka/ P124, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu A5 (Salaspils-Babīte 4.km), no Salaspils puses Ķekavas virzienā, bez noteiktajā termiņā veiktas reģistrācijas kontrolierīces un ātruma ierobežošanas ierīces periodiskās pārbaudes.

Par minēto pārkāpumu paredzēta administratīvā atbildība juridiskai personai saskaņā ar Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu. Ir pārkāpts Regulas Nr.165/2014 I pielikuma VI daļas 3.punkta a) apakšpunkts, MK noteikumu Nr.548 8.punkts.

SIA "/nosaukums A/" izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.^{38}panta 18.daļā.

Par minēto pārkāpumu Sūdzības iesniedzējai ar VP GKPP Satiksmes drošības pārvaldes 2017.gada 3.janvāra lēmumu uzlikts naudas sods 210 EUR apmērā (lietas 27.lapa).

[3] Nepiekrītot sastādītajam lēmumam, Sūdzības iesniedzēja to apstrīdēja Iestādē (lietas 21.-22.lapa).

[**4] Iestāde 2017.gada 27.februāra lēmumu atstāja negrozītu**, bet sūdzību noraidīja, turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 12.-17.lapa).

[4.1] Administratīva pārkāpuma protokols atbilstoši LAPK 248.^{1}panta nosacījumiem sastādīts bez Sūdzības iesniedzējas pārstāvja klātbūtnes.

[4.2] 2014.gada 4.februāra Regulas Nr.165/2014 "Par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu" (turpmāk - Regula Nr.165/2014) I pielikuma VI daļas 3.punkta a) apakšpunkts noteic, ka transportlīdzekļos uzstādīto ierīču regulārās inspekcijas veic ne retāk kā reizi divos gados, un tās var izdarīt reizē ar transportlīdzekļu tehniskajām apskatēm.

Ministru kabineta 2002.gada 23.decembra noteikumu Nr.548 "Prasības transportlīdzekļu aprīkošanai ar ātruma ierobežotājierīci un šīs ierīces lietošanas kārtība" (turpmāk - MK noteikumi Nr.548) 8.punkts noteic, ka ātruma ierobežotājierīces regulējumu pārbauda un ja nepieciešams, noregulē (iestata) atbilstoši šo noteikumu 6.punktā minētajam, ja remonta laikā tiek noņemta kāda no pievadu plombām, bet ne retāk kā reizi divos gados.

Atbildība par minētā pārkāpuma izdarīšanu paredzēta LAPK 149.^{38}panta 18.daļā - par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude, uzliek naudas sodu [..], pārvadātājam no 210 līdz 430 EUR.

[4.3] Administratīvā pārkāpuma lietā atrodas administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC183204; Administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PF497192 (attiecībā uz /pers. A/) kopija uz vienas lapas; Kravu pārvadājumu kontroles akts Nr.KP 076978 uz vienas lapas; transportlīdzekļa vadītāja apliecības kopija uz vienas lapas; izdrukas no elektronisko pakalpojumu sistēmas *lvvignette.eu* par autoceļu lietošanas nodevu uz divām lapām; Izziņas par tranzīta numura zīmes /numurs/izdošanu kopija uz vienas lapas; Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas standartlīguma kopija uz vienas lapas un rēķina kopija uz vienas lapas.

[4.4] 2017.gada 3.janvārī VP GKPP Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas vecākā inspektore konstatējot, ka Sūdzības iesniedzēja ar savām darbībām izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kura sastāva pazīmes paredzētas LAPK 149.^{38}panta 18.daļā, pieņēma lēmumu Sūdzības iesniedzējai kā pārvadātājai, piemērojot minētā panta sankcijā paredzēto minimālo naudas sodu 210 EUR apmērā.

Administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta, un lēmums pieņemts Sūdzības iesniedzējas pilnvarotas personas klātbūtnē.

Apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, netika konstatēti.

Apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, netika konstatēti.

[4.5] 2017.gada 19.janvārī VP GKPP Satiksmes drošības pārvaldē saņemta Sūdzības iesniedzējas sūdzība par 2017.gada 3.janvāra lēmumu Nr.PC183204.

Sūdzībā norādīts, ka 2016.gada 13.decembrī, ap plkst.3.00, /pers. A/ (turpmāk- vadītājs) brauca pa ceļu A5 (Salaspils - Babīte) ar SIA "/nosaukums A/" piederošo automašīnu /TL marka/ /TL marka/, ar šasijas numuru /šasijas numurs/, uz kuras bija Igaunijas valsts tranzīta numura zīme /reģistrācijas numurs/.

Ar minēto transportlīdzekli vadītājs braucis no Igaunijas, kur automašīna bija iegādāta un tā tika vesta piereģistrēšanai Latvijā. Ar konkrēto automašīnu nekāda krava netika vesta. Vadītājs tika apturēts, un vadītājam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF497192. Savukārt 2017.gada 3.janvārī tika pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC183204 par to, ka SIA "/nosaukums A/" neorganizēja darbu un nedeva atbilstošus norādījumus tā, lai vadītājs varētu ievērot regulas un noteikumu prasības, ka SIA "/nosaukums A/" darbībās nav ievērotas 2014.gada 4.februāra Regulas Nr.165/2014 I pielikuma IV daļas 3.punkta a) apakšpunkta un MK noteikumu Nr.548.panta prasības. Sūdzības iesniedzējai uzlikts naudas sods 210 EUR apmērā.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka lēmums pieņemts nepamatoti, jo iepriekš minētās tiesību normas attiecas uz tiesību subjektiem, kas nodarbojas ar iekšzemes un starptautiskajiem autopārvadājumiem, kas izriet no 2006.gada 15.marta Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (EK) Nr.561/2006 3.punkta nosacījumiem – "Ir bijušas grūtības ar konkrētu Regulas 9EEK) Nr.3820/85 noteikumu interpretāciju, piemērošanu un īstenošanu Kopienā visās dalībvalstīs vienādi saistībā ar transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem transportlīdzekļu vadītājiem, kas iesaistīti un starptautiskajos autopārvadājumos". Savukārt 2.panta 1.punkta a) apakšpunktā noteikts, ka regula attiecas uz transportlīdzekļiem, kurus izmanto kravu pārvadājumiem un kuru maksimālā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabi vai puspiekabi, pārsniedz 3,5 tonnas. Savukārt Regulas Nr.165/2014 4.punktā noteikts, ka tahogrāfi būtu jāuzstāda tādos transportlīdzekļos, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr.561/2006.

Sūdzības iesniedzēja nenodarbojas ar kravu autopārvadājumiem, bet ar būvniecību. Automašīna iegādāta, lai būvniecības objektā varētu veikt metālkonstrukciju montāžu. Pielikumā pievienota automašīnas fotogrāfija, kura apliecina, ka automašīna ir ar manipulatoru. Automašīnai nav nepieciešams tahogrāfs.

Turpmāk sūdzībā tiek citēts LAPK 1.pants un norādīts, ka administratīvais akts - lēmums administratīva pārkāpuma lietā Nr.PC183204 - nav piemērots saskaņā ar tiesību normām, ir prettiesisks un atceļams, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 81.panta otrās daļas 2.punktu, 84.pantu un 86.panta pirmo daļu, un tiek pārsūdzēts, ievērojot Administratīvā procesa likuma 42.panta pirmo daļu.

Pielikumā sūdzībai pievienota foto izdruka uz vienas lapas.

[4.6] 2017.gada 1.februārī VP GKPP Satiksmes drošības pārvaldē saņemti administratīvā pārkāpuma lietas Nr.PC183204 materiāli.

LAPK 286.panta pirmā daļa nosaka - sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstāka iestāde izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem — pēc visu lietas materiālu saņemšanas.

LAPK 286.panta otrā daļa noteic, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Administratīvo pārkāpumu lietas ir atsevišķa lietu kategorija, kurā piemērojamas LAPK normas, nevis Administratīvā procesa likums.

Iepazīstoties ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, tai pievienotajiem pierādījumiem un lietā esošajiem materiāliem, secināms, ka lēmums atstājams negrozīts, pamatojoties uz turpmāk norādīto.

[4.7] Lietā ir strīds par to, ka SIA "/nosaukums A/" nenodarbojas ar kravu autopārvadājumu un uz to neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr.561/2006 prasības. Tādējādi nav pārkāptas Regulas Nr.165/2014 I pielikuma VI daļas 3.punkta a) apakšpunkta un MK noteikumu Nr.548 8.punkta prasības.

Regulas Nr.561/2006 otrā panta 1.punkta a) apakšpunkts noteic, ka šī regula attiecas uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto kravu pārvadājumiem un kuru maksimālā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabi vai puspiekabi, pārsniedz 3,5 tonnas [..].

[4.8] No Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās datu bāzes izriet, ka transportlīdzekļa /TL marka/ P124 (valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/) veids ir kravas universāls kaste, seglu vilcējs. Tāpat minētā transportlīdzekļa pilna masa ir 28000 kg. Neatkarīgi no tā, ka Sūdzības iesniedzēja pēc LURSOFT datu bāzes nodarbojas ar metāla konstrukciju ražošanu un to sastāvdaļu ražošanu, un citur neklasificētie specializētie būvdarbi, minētā transportlīdzekļa veids ir kravas universāls kaste, seglu vilcējs, līdz ar to tas vistiešākajā veidā tiek izmantots kravu autopārvadājumiem un uz to attiecas Regulas Nr.561 prasības.

Vienlaicīgi norādāms, ka atbilstoši Regulas Nr.561/2006 4.panta pirmā punkta a) apakšpunktam, autopārvadājums nozīmē jebkuru daļēji vai tikai pa publiski pieejamu ceļu veiktu braucienu ar transportlīdzekli - piekrautu vai nē - ko izmanto, lai pārvadātu pasažierus vai kravu. Tādējādi apstāklis, ka transportlīdzeklī pārbaudes brīdī nebija kravas, nenozīmē, ka tas netiek izmantots kravu pārvadājumiem.

[4.9] Uz sūdzībā norādīto argumentu, ka transportlīdzeklim nav veikta reģistrācijas kontrolierīces un ātruma ierobežošanas ierīces periodiskā

pārbaude, jo transportlīdzekļa vadītājs braucis no Igaunijas, kur automašīna bija iegādāta un nav vēl piereģistrēta Latvijā, norādāms, ka pārbaudes laikā transportlīdzekļa vadītājs uzrādījis izziņu par tranzīta numura zīmes /numurs/izdošanu, ko izsniedzis Ceļu satiksmes reģistra Valgas birojs 2016.gada 9.jūnijā transportlīdzekļa īpašniekam SIA "/nosaukums A/" izbraukšanai ar transportlīdzekli /TL marka/ P124 (šasijas Nr./šasijas numurs/) no Igaunijas līdz 2016.gada 9.jūlijam.

Lietas materiālos atrodas arī izdruka no elektronisko pakalpojumu sistēmas *lvvignette.eu* par autoceļu lietošanas nodevas apmaksu 2016.gada 14.jūnijā. No minētā izriet, ka transportlīdzeklis iebraucis Latvijā jau 2016.gada 14.jūnijā, proti, seši mēneši pirms autopārvadājumu kontroles veikšanas.

Norādāms, ka Ceļu satiksmes likuma 10.panta pirmajā[1]daļā noteikts, ka ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrācija veicama piecu dienu laikā pēc transportlīdzekļu iegādes vai ārvalstīs iegādātu transportlīdzekļu ievešanas dienas.

Tādējādi sūdzības izskatīšanas laikā konstatēts, ka ne vien transportlīdzekļa reģistrācijas kontrolierīces un ātruma ierobežošanas ierīces periodiskā pārbaude nav tikusi veikta laikus, bet arī transportlīdzekļa reģistrācija Latvijā nav notikusi Ceļu satiksmes likumā noteiktajā termiņā.

[4.10] Atbilstoši Regulas Nr.165/2014 I pielikuma VI daļas 3.punkta a) apakšpunktam, transportlīdzekļos uzstādīto ierīču periodiskās inspekcijas veic ne retāk kā reizi divos gados, [..], savukārt atbilstoši MK noteikumu Nr.548 8.punktam, ātruma ierobežotājierīces regulējumu pārbauda [..] ne retāk kā reizi divos gados.

Transportlīdzekļa /TL marka/ P124, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, veids ir kravas universāls kaste, seglu vilcējs, ar pilnu masu 28000 kg.

No lietas materiāliem izriet, ka konkrētais transportlīdzeklis neatbilst nevienam no tiesību normās noteiktajiem izņēmuma gadījumiem.

Kontroles laikā konstatēts, ka transportlīdzeklim nav veikta reģistrācijas kontrolierīces un ātruma ierobežošanas ierīces periodiskā pārbaude, līdz ar to Sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi Regulas Nr.165/20141 pielikuma VI daļas 3.punkta a) apakšpunkta un MK noteikumu Nr.548 8.punkta prasības un pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[38]panta 18.daļas - par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude.

[4.11] LAPK 243.panta trešās daļas 4.punktā norādīts - ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi šādi apstākļi: fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus normatīvajos aktos paredzētos pienākumus.

Administratīvā lietvedība veicama, un sods uzliekams stingri saskaņā ar LAPK. Administratīvais sods tiek piemērots ar noteiktu mērķi, proti, lai persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, tiktu audzināta likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņāšanas garā, kā arī, lai tiesību pārkāpējs neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 32.pants nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[4.12] Sūdzības iesniedzējai uzlikts minimālais naudas sods 210 EUR apmērā, kāds paredzēts par minēto pārkāpumu, līdz ar to tas atzīstams par samērīgu un atbilstošu pārkāpumam, jo šajā gadījumā minimālā soda samērīgumu jau ir izvērtējis likumdevējs (lietas lapa).

[5] Par Lēmumu Sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 2.-4.lapa).

[5.1] 2016.gada 13.decembrī /pers. A/ brauca pa autoceļu A5 (Salaspils-Babīte), ar SIA "/nosaukums A/" piederošo automašīnu /TL marka/ /TL marka/, ar šasijas numuru /šasijas numurs/, uz kuras bija Igaunijas tranzīta numura zīme /numurs/.

Ar minēto automašīnu vadītājs brauca no Igaunijas, kur automašīna bija iegādāta un automašīna tika vesta piereģistrēšanai Latvijā. Ar konkrēto automašīnu nekāda krava netika vesta.

Vadītājs tika apturēts un vadītājam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF497192, savukārt 2017.gada 3.janvārī tika pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC183204 par to, ka Sūdzības iesniedzēja neorganizēja darbu un nedeva atbilstošus norādījumus tā, lai vadītājs varētu ievērot regulas un noteikumu prasības, ka Sūdzības iesniedzējas darbībās nav ievērotas 2014.gada 4.februāra Regulas Nr.165/2014 I pielikuma IV daļas 3.punkta a) apakšpunkta, MK noteikumu Nr.548 8.panta prasības, un līdz ar to Sūdzības iesniedzējai uzlikts naudas sods 210 EUR apmērā.

[5.2] 2017.gada 16.janvārī Sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietu Nr.PC183204, bet sūdzība tika noraidīta ar 2017.gada 27.februāra lēmumu Nr.230 sakarā ar to, ka Iestāde uzskatīja, ja Sūdzības iesniedzējas piederošā automašīna /TL marka/ /TL marka/ ir kravas universāls kaste, tad uz šo automašīnu attiecas Regulas Nr.561 prasība.

[5.3] Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka lēmums ir pieņemts nepamatoti, jo augstākminētās tiesību normas attiecas uz tiesību subjektiem, kas nodarbojas ar iekšzemes un starptautiskajiem autopārvadājumiem, kas izriet no 2006.gada 15.marta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr.561/2006 3 punkta, kas noteic, ka ir bijušas grūtības ar konkrētu Regulas (EEK) Nr.3820/85 noteikumu interpretāciju, piemērošanu un īstenošanu Kopienā visās dalībvalstīs vienādi saistībā ar transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem transportlīdzekļu vadītājiem, kas iesaistīti iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos. Savukārt 2.panta 1.punkta a) apakšpunktā noteikts, ka regula attiecas uz transportlīdzekļiem, kurus izmanto kravu pārvadājumiem un kuru maksimālā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabi vai puspiekabi, pārsniedz 3,5 tonnas, savukārt 2014.gada 4.februāra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr.165/2014 4.punktā noteikts, ka tahogrāfi būtu jāuzstāda tādos

transportlīdzekļos, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr.561/2006.

[5.4] Sūdzības iesniedzēja nenodarbojas ar kravu autopārvadājumiem, ko nepastrīd arī Iestāde savā 2017.gada 27.februāra lēmumā Nr.230, bet gan ar metāla konstrukciju un to sastāvdaļu ražošanu un citur neklasificētiem specializētiem būvdarbiem.

Lai nodarbotos ar autopārvadājumiem, ir nepieciešamas speciālas licences un atļaujas. Automašīna tika iegādāta, lai būvniecības objektā varētu veikt metālkonstrukciju montāžu (pacelt un pārvietot metālkonstrukcijas). Pielikumā pievienota automašīnas fotogrāfija, kas apliecina, ka automašīna ir ar manipulatoru.

[5.5] Par autoceļu lietošanas nodevas piemērošanu norāda, ka oficiālajā autoceļu lietošanas nodevas portālā kravas transportlīdzekļa izmantošanai Latvijā, *www.lvvignette.eu*, kur var samaksāt tiešsaistē autoceļu lietošanas nodevu, sadaļā papildinformācija, un izvēloties izvēlni - Nodevas mērķis un objekts, ir norādīts, ka nodevu par kravas transportlīdzekli, kuram atbilstoši LVS 87:1997 "Transportlīdzekļu tipi un to definīcijas" reģistrēts transportlīdzekļa veids: "kravas universālais", maksā par laiku, kad tas lieto likumā noteiktos ceļus kā kravas kaste, platforma, cisterna, atkritumu vedējs vai pašizgāzējs", līdz ar to no šī skaidrojuma izriet, kāja Sūdzības iesniedzēja neveda nekādu kravu, tad nodeva nav jāmaksā.

Ņemot vērā augstākminēto, lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC183204 nav piemērots saskaņā ar tiesību normām, ir prettiesisks un atceļams (lietas lapa).

[6] Lietas dalībnieku papildinājumi un citi lūgumi attiecībā uz lietas izskatīšanu netika saņemti.

Motīvu daļa

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

[8] Sūdzības iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{38}panta 18.daļā minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Administratīvā pārkāpuma Protokols un Iestādes Lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa pievienojas Iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[9] Par Sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda.

[10] LAPK 149.^{38}panta 18.daļa paredz administratīvo atbildību par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude.

[11] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklim nebija veikta reģistrācijas kontrolierīces un ātruma ierobežošanas ierīces pārbaude.

Strīds ir par to, vai Sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklim bija jābūt aprīkotam ar reģistrācijas kontrolierīci un ātruma ierobežošanas ierīci un attiecīgi bija jāveic šo ierīču pārbaude, kā arī strīds ir par to, vai uz Sūdzības iesniedzēja veikto pārvadājumu attiecas Regula Nr.561/2006.

Lietā nav strīda par to, ka pārvadājums tika veikts ar Sūdzības iesniedzējas transportlīdzekli.

[12] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tās transportlīdzeklis /TL marka/, ar šasijas numuru /šasijas numurs/, ar Igaunijas tranzīta numura zīmi /numurs/, tika vests piereģistrēšanai Latvijā, tādēļ uzskatāms, ka ar to nekāda krava netika veikta.

No lietas materiāliem pievienotās izziņas par tranzīta numura zīmes /numurs/izdošanu redzams, ka minētā numura zīme izsniegta SIA "/nosaukums A/" izbraukšanai no Igaunijas līdz 2016.gada 9.jūlijam.

Pārkāpums tika konstatēts 2016.gada 13.decembrī, kas ir gandrīz 5 mēnešus pēc laika, līdz kuram tika izsniegta tranzīta numura zīme. Līdz ar ko, un neatkarīgi no tā, vai transportlīdzekļa savlaicīga nereģistrēšana Latvijā bija Sūdzības iesniedzējas ļaunprātība vai nolaidība, ir pamats uzskatīt, ka minētais transportlīdzeklis 2016.gada 13.decembrī netika vests no Igaunijas uz Latviju piereģistrēšanai.

Līdz ar to šāds Sūdzības iesniedzējas arguments atzīstams par nepamatotu.

[13] Sūdzības iesniedzējas ieskatā protokolā un iestādes Lēmumā norādītās tiesību normas attiecas uz subjektiem, kas nodarbojas ar iekšzemes un starptautiskajiem autopārvadājumiem, kas izriet no Regulas Nr.561/2006 3.punkta un 2.punkta 1.punkta a) apakšpunkta, bet Sūdzības iesniedzēja nodarbojas ar metāla konstrukciju un to sastāvdaļu ražošanu un citur neklasificētiem būvdarbiem, nevis ar kravas pārvadājumiem.

Tiesa vērš uzmanību uz Autopārvadājumu likuma 1.panta 26.punktā noteikto, ka pasažieru un kravas komercpārvadājumi jeb pasažieru un kravas pārvadājumi ir pasažieru un kravas pārvadāšana par maksu profesionālas darbības veidā. Savukārt minētā panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka autopārvadājums ir jebkura autotransporta līdzekļa pārvietošanās pa ceļu, pārvadājot pasažierus vai kravu.

Regulas Nr.561/2006 3.punktā norādīts, ka ir bijušas grūtības ar Regulas (EEK) Nr.3820/85 interpretāciju, piemērošanu un īstenošanu Kopienā visās dalībvalstīs vienādi saistībā ar transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem transportlīdzekļu vadītājiem, kas iesaistīti iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos.

Regulas Nr.561/2006 2.panta 1.punkta a) apakšpunkts noteic, ka šī regula attiecas uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto kravu pārvadājumiem un kuru maksimālā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabi vai puspiekabi, pārsniedz 3,5 tonnas.

Tiesa vērš uzmanību, ka augstākminētās normas nav attiecināmas tikai uz pasažieru un kravas komercpārvadājumiem, bet ir attiecināmi uz jebkuru pārvadājumu, uz kuru neattiecas Regulā Nr.561/2006 un Regulā Nr.165/2014 noteiktie izņēmumi.

Regulas Nr.561/2006 3.pantā noteiktie izņēmumi ir transportlīdzekļi, ko izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem, ja minētajā pakalpojumā ietvertā maršruta garums nepārsniedz 50 kilometrus, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 kilometrus stundā; kas pieder vai ko bez transportlīdzekļa vadītāja nomā bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienesti, ugunsdzēsības dienesti vai sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki, ja pārvadājuma veikšana izriet no šo dienestu uzdevumiem un ir to kontrolē; ko izmanto ārkārtas situācijās un glābšanas operācijās, tostarp transportlīdzekļiem, ko izmanto humānās palīdzības kravu nekomerciāliem pārvadājumiem; specializētiem transportlīdzekļiem, ko izmanto medicīnas vajadzībām; specializētiem avārijas transportlīdzekļiem, kas darbojas 100 km rādiusā ap to bāzes vietu; transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā; transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem; komerciāliem transportlīdzekļiem, kam ir vēsturisks statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie tiek ekspluatēti, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem pasažieru vai kravu pārvadājumiem.

Savukārt Regulas Nr.165/2014 4.punkts noteic, ka tahogrāfi būtu jāuzstāda tādos transportlīdzekļos, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr.561/2006. Daži transportlīdzekļi nebūtu jāietver minētās regulas darbības jomā, lai radītu zināmu elastību, proti, transportlīdzekļi, kuru masa ir mazāka par 7,5 tonnām un kurus izmanto tādu materiālu, iekārtu vai mehānismu pārvadāšanai, ko transportlīdzekļa vadītājs izmanto darba veikšanā, un kurus izmanto tikai 100 km rādiusā no uzņēmuma bāzes vietas – ar nosacījumu, ka šādu transportlīdzekļu vadīšana nav transportlīdzekļa vadītāja pamatnodarbošanās. Lai nodrošinātu saskaņotību starp attiecīgiem Regulā (EK) Nr.561/2006 noteiktajiem izņēmumiem un lai samazinātu administratīvo slogu transporta uzņēmumiem, vienlaikus ievērojot minētās regulas mērķus, būtu jāpārskata daži minētajos izņēmumos noteiktie maksimālie pieļaujamie attālumi.

No lietas materiāliem pievienotās informācijas par transportlīdzekli redzams, ka tā masa ir 28 tonnas, un tas ir kravas autotransports – universāls, kaste, seglu vilcējs.

Savukārt Regulas Nr.561/2006 4.panta pirmās daļas a) apakšpunktā noteikts, ka autopārvadājums nozīmē jebkuru veiktu braucienu ar transportlīdzekli, turklāt vienalga, vai piekrautu, vai nē, ko izmanto, lai pārvadātu pasažierus vai kravu. Tiesa vērš uzmanību, ka nav norādes uz komercpārvadājumiem, bet pārvadājumiem vispār.

Bet Regulas Nr.561/2006 4.panta pirmās daļas b) apakšpunktā noteikts, ka transportlīdzeklis ir mehānisks transportlīdzeklis, vilcējs, piekabe un puspiekabe, vai šo transportlīdzekļu kombinācija, t.sk., mehāniskais transportlīdzeklis, kas ir jebkurš mehānisks pašgājējs transportlīdzeklis, kas pārvietojas pa autoceļu, bet kas nebrauc pa sliedēm, un ko izmanto pasažieru vai kravu pārvadāšanai; vilcējs, kas ir jebkurš mehānisks pašgājējs transportlīdzeklis, kas pārvietojas pa autoceļu, bet kas nebrauc pa sliedēm, un kas paredzēts piekabju, puspiekabju, agregātu vai mehānismu vilkšanai, stumšanai vai pārvietošanai, kas atbilst Sūdzības iesniedzējas norādītajiem faktiskajiem apstākļiem.

Rezumējot minēto, tiesa atzīst, ka Regulas Nr.561/2006 un Regulas Nr.165/2014 nosacījumi ir attiecināmi uz Sūdzības iesniedzēju, jo tie ir attiecināmi ne tikai uz komercpārvadājumiem, bet uz visiem pārvadājumiem ar atsevišķiem izņēmumiem.

Minētais izriet arī no Regulas Nr.561/2006 4.panta p) apakšpunkta, kas noteic, ka transporta uzņēmums nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, jebkuru cilvēku asociāciju vai grupu, kas nav juridiska persona, vienalga vai peļņu gūstošu, vai nē, vai kādu oficiālu struktūru, kas vai nu ir juridiska persona, vai ir atkarīga no iestādes, kas ir juridiska persona, kas iesaistīta autopārvadājumos neatkarīgi no tā, vai tie ir komercpārvadājumi, vai pašpārvadājumi.

Tiesa nekonstatē, ka uz konkrēto gadījumu būtu attiecināmi Regulā Nr.561/2006 un Regulā Nr.165/2014 noteiktie izņēmumi.

Līdz ar to šādi Sūdzības iesniedzējas argumenti atzīstami par nepamatotiem.

[14] Prasības par noteiktu kategoriju transportlīdzekļu aprīkošanu ar ātruma ierobežotājierīci un šīs ierīces lietošanas kārtību noteiktas MK noteikumos Nr.548, kas izdoti saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 49.panta otro daļu, atsaucoties uz Padomes 1992.gada 10.februāra Direktīvas 92/6/EEK par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 5.novembra Direktīvas 2002/85/EK, ar ko groza Padomes 1992.gada 10.februāra Direktīvu 92/6/EEK par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā.

Arī no Autopārvadājumu likuma 49.panta likuma kopsakarībā izriet, ka pants attiecas uz atsevišķu pārvadājumu īpatnībām, bet precīzāk - pasažieru un kravas pārvadājumos, kas atbilstoši likuma pirmā panta 26.punktam ir pasažieru un kravas komercpārvadājumi.

Arī no Padomes 1992.gada 10.februāra Direktīvas 92/6/EEK izriet, ka tā attiecas uz noteiktu kategoriju transportlīdzekļiem – Direktīvas 1.pants noteic, ka direktīvā "mehānisks transportlīdzeklis" ir jebkāds transportlīdzeklis ar motoru, kas iekļaujas kādā no turpmāk minētajām kategorijām un kas paredzēts lietošanai uz ceļa un kam ir vismaz četri riteņi un paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 25 km/h:

- M3 kategorijas transportlīdzekļi, kuru maksimālais svars pārsniedz 10 tonnas,
- N3 kategorijas transportlīdzekļi,

saskaņā ar M3 un N3 kategoriju definīciju, kas dota Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā.

Savukārt Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā norādīts (t.sk. minētās direktīvas ar Direktīvu Nr.2011/116/EK grozītājā, un spēkā esošajā redakcijā, ka M3 kategorijas transportlīdzekļi ir transportlīdzekļi, ko izmanto pasažieru pārvadāšanai un kuros nav vairāk kā astoņas sēdvietas un vadītāja sēdeklis, kuru maksimālais svars pārsniedz 5 tonnas, un N3 kategorijas transportlīdzekļi ir transportlīdzekļi, ko izmanto preču pārvadāšanai un kuru maksimālais svars pārsniedz 12 tonnas. Proti, tie ir transportlīdzekļi, kas veic pasažieru un preču pārvadājumus.

Savukārt, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/85/EK groza Padomes Direktīvu 92/6/EEK par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā, ņemot vērā satiksmes drošības un vides jautājumu saistībā ar transportu svarīgumu, paplašinot Direktīvas 92/6/EEK darbības jomu, attiecinot to arī uz M2 kategorijas mehāniskajiem transportlīdzekļiem,

M3 kategorijas transportlīdzekļiem, kuru maksimālā masa ir no 5 līdz 10 tonnām, kā arī N2 kategorijas transportlīdzekļiem. Tā Direktīvas 2002/85/EK 1.panta izpratnē mehāniskais transportlīdzeklis ir jebkurš transportlīdzeklis ar motoru, kas iekļaujas M2, M3, N2 vai N3 kategorijā, ir paredzēts lietošanai uz ceļa un kam ir vismaz četri riteņi un paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 25 km/h. M2, M3, N2 un N3 kategorijas atbilst definīcijai: transportlīdzekļi, ko izmanto pasažieru pārvadāšanai un kuros nav vairāk kā astoņas sēdvietas un vadītāja sēdeklis, kuru maksimālais svars nepārsniedz 5 tonnas; transportlīdzekļi, ko izmanto pasažieru pārvadāšanai un kuros nav vairāk kā astoņas sēdvietas un vadītāja sēdeklis, kuru maksimālais svars pārsniedz 5 tonnas; transportlīdzekļi, ko izmanto preču pārvadāšanai un kuru maksimālais svars pārsniedz 3,5 tonnas, bet nepārsniedz 12 tonnas; transportlīdzekļi, ko izmanto preču pārvadāšanai un kuru maksimālais svars pārsniedz 12 tonnas
(*skat. http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:02001L0116-20020210*).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Iestāde nepamatoti konstatējusi, ka Sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklim jābūt aprīkotam ar ātruma ierobežotājierīci un attiecīgi jābūt veiktai šādas ierīces pārbaudei.

[15] Taču, ņemot vērā, ka LAPK 149.^{38}panta 18.daļa paredz administratīvo atbildību par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude, nevis abu ierīču pārbaude, tiesa atzīst, ka nav pamata atcelt Protokolu un Iestādes lēmumu, jo lietā ir konstatēts un pierādīts, ka Sūdzības iesniedzēja nav veikusi reģistrācijas kontrolierīces pārbaudi.

Turklāt, tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzēja nav veikusi pirmreizējo, nevis kārtējo reģistrācijas kontrolierīces pārbaudi, jo transportlīdzeklis reģistrācijai Latvijā ievests 2016.gada 9.jūlijā, bet pārkāpums konstatēts 2016.gada 13.decembrī, un no Regulas Nr.165/2014 VI pielikuma 3.punkta izriet, ka pārbaude jāveic reizi divos gados.

Taču, ņemot vērā, ka LAPK 149.^{38}panta 18.daļa paredz administratīvo atbildību par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude, nevis tieši periodiskā pārbaude, tiesa atzīst, ka nav pamata atcelt Protokolu un Iestādes lēmumu, jo lietā ir konstatēts un pierādīts, ka Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.^{38}panta 18.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu – nav veikusi pirmreizējo reģistrācijas kontrolierīces pirmreizējo pārbaudi. Kā arī netiek ierobežotas Sūdzības iesniedzējas tiesības un netiek pasliktināts Sūdzības iesniedzējas stāvoklis.

[16] Tiesa norāda, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Senāta 2004.gada 23.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu*).

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas sprieduma pēc būtības.

Līdz ar to tiesa nevērtēja Sūdzības iesniedzējas argumentus par autoceļu lietošanas nodokli, jo lietas būtība ir pārvadājuma veikšana bez noteiktajā termiņā veiktas reģistrācijas kontrolierīces un ātruma ierobežošanas ierīces periodiskās pārbaudes.

Kā arī tiesa nevērtē apstākļus un argumentus attiecībā uz to, ka Sūdzības iesniedzēja neorganizēja darbu un nedeva atbilstošus norādījumus, jo Protokols sastādīts un pārkāpuma būtība ir par autopārvadājuma veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude. Sūdzības iesniedzējas pienākums un atbildība par LPAK 149.^{38}panta 18.daļā minēto nosacījumu izpildīšanu izriet no Regulas Nr.561/2006 10.panta 3.punkta, proti, transporta uzņēmums (transporta uzņēmums Regulas Nr.561/2006 4.panta p) apakšpunkta izpratnē) ir atbildīgs par pārkāpumiem, ko ir izdarījuši uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāji, pat ja pārkāpums ir izdarīts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī.

[17] Ņemot vērā augstākminēto, tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.^{38}panta 18.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu – veica autopārvadājumu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta reģistrācijas kontrolierīces pirmreizējā pārbaude, un līdz ar ko Sūdzības iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts LAPK 149.^{38}panta 18.daļā.

[18] LAPK 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK LAPK 149.^{38}panta 18.daļa sankcijā paredzēts naudas sods pārvadātājam no 210 līdz 430 EUR.

Sūdzības iesniedzējai ir uzlikts minimālais sankcijā paredzētais soda apmērs 210 EUR. Uzliekot sodu, ir ņemts vērā, ka netika konstatēti atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, līdz ar ko konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējai piemērotais naudas sods 210 EUR apmērā ir noteikts atbilstoši LAPK noteiktajam.

[19] Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā Iestāde ievērojusi LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos secinājumus.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka Iestādes Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt, sods par pārkāpumu ir noteikts atbilstoši sankcijai, un tiesa nesaskata pamatu piemērotā soda grozīšanai.

[20] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{12}., 289.^{13}., 289.^{17}., 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2017.gada 27.februāra lēmumu Nr.230.

Noraidīt SIA "/nosaukums A/" sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no **pilna sprieduma pieejamības dienas tiesā**, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums tiesā pieejams 2017.gada 25.septembrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža